

Dosarul nr. 3ra-1139/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – Gh. Plămădeală

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Ciugureanu, G. Dașchevici, E. Fistican

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului
judecători

Svetlana Filincova,
Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Leșan Nicolae în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Voiajorcom” în pricina civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Mașrut” împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Voiajorcom” cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

SA „Mașrut” la data de 21 mai 2013 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu SRL „Voiajorcom”, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 255 din 09 octombrie 2012, obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor de a retrage dreptul de deservire a rutei Codreanca – Chișinău de la SRL „Voiajorcom” (f.d. 1-2).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 09 octombrie 2012 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a emis ordinul nr. 255 cu privire la operările modificărilor în rețeaua de rute regulate, prin care s-a deschis cursele Chișinău 12.30, 17.30 – Codreanca 08:30, 14:30, atribuindu-se pentru deservire SRL „Voiajorcom”. Ruta a început să activeze la data de 18 februarie 2013, cu întârziere.

La data de 18 februarie 2013 SA „Mașrut” s-a adresat cu cerere către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu privire la eliberarea actelor în baza cărora a fost deschisă ruta. Actele solicitate au fost recepționate de către SA „Mașrut” la data de 11 martie 2013.

La data de 09 aprilie 2013 SA „Mașrut” s-a adresat Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului, retragerea dreptului de deservire a rutei din motivul neînceperii activității timp de o lună de la data deschiderii, însă prin răspunsul din 07 mai 2013 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a respins cererea.

Reclamanta a mai menționat, că în direcția s. Codreanca există mai multe rute deservite de SA „Mașrut”, iar la deschiderea noii rute Ministerul Transporturilor și

Infrastructurii Drumurilor a ignorat prevederile Regulamentului transportului auto de călători și bagaje, care obligă autoritatea ca înainte de deschiderea rutei noi să fie analizat fluxul de călători, să fie analizată activitatea celorlalți transportatori în direcția dată, să fie respectat intervalul de curse.

În opinia reclamantei ordinul nr. 255 din 09 octombrie 2012 îi cauzează daune materiale, ce sunt compuse din diminuarea venitului societății, ori aceasta deja deservește mai multe rute din raionul Strășeni, inclusiv ruta locală Strășeni-Codreanca, iar fluxul de călători nu permite deschiderea unei rute noi.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 27 mai 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a anulat ordinul nr. 255 din 09 octombrie 2012 cu obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor să retragă dreptul de deservire a rutei Codreanca – Chișinău de la SRL „Voiajorcom” (f.d. 135).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 01 iunie 2015 avocatul Leșan Nicolae a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 142-143).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 16 martie 2016 s-a respins apelul declarat de către SRL „Voiajorcom”, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 27 mai 2015 (f.d. 177-184).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că prin ordinul nr. 255 din 09 octombrie 2015 „cu privire la operarea modificărilor în rețeaua de rute regulate” Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a deschis cursele Chișinău 12.30,17.30–Codreanca 08:30, 14:30, atribuindu-le pentru deservire SRL „Voiajorcom”.

Potrivit art. 14 alin. 1 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 *„persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel”*.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului cu privire la depunerea cererii prealabile cu omiterea termenului, ori potrivit materialelor dosarului SA „Mașrut” a primit ordinul contestat la data de 11 martie 2013, iar cererea prealabilă a depus-o la data de 09 aprilie 2013, în termenul prevăzut de art. 14 al Legii contenciosului administrativ.

Potrivit pct. 21 al Hotărîrii Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006 cu privire la aprobarea regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje *„În cazul atribuirii dreptului de deservire a rutei (cursei) regulate, agentul transportator perfectează documentele necesare și, în comun cu autoritățile administrației publice locale de nivelul al doilea sau organul de specialitate al administrației publice centrale, reieșind din competențele acestora, stabilește data începerii deservirii rutei, dar nu mai târziu de 30 de zile din data primirii înștiințării. În caz contrar, el pierde dreptul de a deservi ruta (cursa) atribuită”*.

La caz, SRL „Voiajorcom” urma să înceapă activitatea în termen de 30 zile de la data emiterii ordinului, însă din informația ÎS „Gările și Stațiile Auto” nr. 653 din 24 iunie 2013 rezultă, că ruta Chișinău- Codreanca a început activitatea abia la data de 04 februarie 2013, adică cu depășirea termenului.

În conformitate cu prevederile pct. 22, lit. f) al Hotărîrii Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006 cu privire la aprobarea regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje,

temei pentru retragerea dreptului de deservire a rutelor (curselor) regulate servește „încălcarea cerințelor stipulate la punctul 21 alineatul unu din prezentul Regulament”.

Mai mult ca atât, emitentul actului administrativ a recunoscut faptul unor omisiuni la emiterea acestui act (f.d. 61).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din data de 16 martie 2016, avocatul Leșan Nicolae a contestat-o cu recurs, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei hotărîri noi privind respingerea acțiunii ca fiind tardivă.

În motivarea recursului SRL „Voiajorcom” a indicat, că instanței de fond și instanței de apel au fost prezentate și au fost constatate mai multe circumstanțe de fapt aferente pricinii, acre au semnalat imperativ că acțiunea depusă de către SA „ Mașrut” este una neîntemeiată – declarativă și tardivă.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 martie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește (f.d. 185).

În aceste circumstanțe recursul depus la 16 mai 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către avocatul Nicolae Leșan în interesele SRL „Voiajorcom” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele judecătorești au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul Nicolae Leșan în interesele SRL „Voiajorcom” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Nicolae Leșan în interesele SRL „Voiajorcom” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Nicolae Leșan în interesele SRL „Voiajorcom” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, în pricina civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Mașrut” împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Voiajorcom” cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas